

Midnattsropet

Nr 6-7 1974 årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

*Hela torget
hör evangelium*

Påsknummer

Hans och Annmargret Brynte tillsammans med Johan 3 år — minstingen Jakob sover ännu. Här bor de i grönskan på Johannelund. Hans är föreståndare för husförsamlingen i pojkbaren — en levande cell i Maranataförsamlingen i Stockholm.

— NU vet vi vad Gud har för avsikt med Johannelund, säger *Hans Brynte* i sitt smtal med *Björn Blåhammar*.

— Det skall vara ett andligt och socialt hem för dem som föds till liv i Kristus. En bas för arbetet på Gamla Bro inne i City.

— Vi har fått lära oss att leva sida vid sida i vardagen, fått lära oss att vårda hjorden upplevt egendomsgemenskapen. Detta måste vara sann socialism. Församlingsliv blir familjeliv.

Familjen Brynte kom till Johannelund för något år sedan. Hans och Annmargret har utbildats och arbetat som mentalvårdare på Långbro sjukhus. Men de kommer inte att byta tillbaka det trista förortslivet. De vill kämpa för friheten att bygga upp och förkroppsliga det nya som växer fram på Johannelund och Gamla Bro. Friheten att leva upp till urkristet församlingsliv.

Foto Lasse Andersson

Vi måste kämpa för friheten att leva urkristet församlingsliv

När hela mänskligheten dignar under system, ideologier, materialism, egoism, talar vi om frihet — *friheten i Kristus*. Där måste vi lära oss offra oss för varandra och att leva i världen utan att leva av den.

Det är Johannelund som har varit det andliga hem där vi skolats och fostrats för kommande uppgifter. Här har vi fått lära oss att leva sida vid sida, att leva i grupp. Det är här vi har fått lära oss att sköta hjorden. Här har vi fått lära oss att vinna andliga segrar, andats Kristi försoningsluft och sett främlingar komma och möta kärlekens Ande som varit utgjuten.

Vi bad länge om en lokal i Stockholms city och vi väntande, men ingenting hän-

de, men så, vid den tid då en skara stod redo att gå in i väntande uppgifter, fick vi Gamla Bro. Det var ett dråpligt svar, att vi fick en lokal mitt i city och det i det mest ökända kvarteren där, Klarakvarteren, ett träskområde som skriker ut sin vända inramat av den svenska välfärden: varuhusen och bankpalatsen. Inramat av denna materiella överflöd ligger Klara där och ropar ut sanningen om en andlig bankrutt.

Grunden

Nu vet vi vad Gud har för avsikt med Johannelund. Det skall vara ett andligt och socialt hem för dem som föds till liv i Jesus. Vi måste konstatera att de flesta människor är så ramponerade av det samhälle de kommer ifrån, ja, det gäller faktiskt nästan alla som kommer utifrån samhället. De föds här till liv i Kristus men för att komma in det praktiska Gudsordets vardagstillvaro måste de omedelbart komma in i familjegemenskapen som församlingen representerar, därför att det är fråga om återupprättelse av individen och det som slagits i spillror av världen.

Här har vi grunden till att kunna bygga Guds verk i den här tiden: den fungerande familjen på den nivå som församlingen utgör. I den här sista tiden av mänsklighe- tens historia, när familjeinstitutionen frak- tas till sopstationen, föder Guds Ord fram familjen, återupprättar den som den ser ut i sitt naturliga ursprung, så att vi kan se det sammanhang och skapelsens ordning som vi är införsatta i. Där har mannen sina uppgifter och kvinnan sina. Mannen är satt till herre i sitt eget hus. Det är enligt Guds Ord fråga om en bestämd åtskillnad av man och kvinna, rakt motsatt den könsutjämning som man skriker ut nu.

Sann socialism

Ordet för oss in i den egendomsgemen- skap som Apostlagärningarna beskriver. Jag tror att förutsättningen för att vi skall kunna vinna människors hjärtan i den här tiden, det är att de ser att vi gett allt för varandra. Den här gemenskapen kan bara klaras av med en utgångspunkt: att man samlar sina skatter i himmelen, för vi har ingenting materiellt och strävar inte efter att få något heller. Det är sann socialism, därför att det är inte fråga om vad vi är som människor, utan det är fråga om vad vi är i Gud. Det är fråga om tro på Jesus och då finns det inget avseende till perso- nen. Det finns ett som vi strävar efter och det är andlig kvalitet. Ser vi oss omkring på alla de strömningar och idéer som rör sig i tiden kan vi konstatera att de har ingen lösning på grundproblemet: den mänskliga egoismen som sliter sönder alla mänskliga ideal.

En annan livsform

Jag upplever med smärta den kristenhet som har skyggappar för ögonen och inte förstår vad som fordras av dem. De är trålar under makter och på väg att gå för- lorade. Varför? Många av dem har en ut- satt social ställning, en position i samhäl- let. Ordets krav på att utblotta sig själv och icke ha några ägodelar är för dem en omöjlighet. De utblottar sig inte själva för Kristi skull — därför har de inte heller mött Kristi kraft. De skaffar sig naturligt- vis en livsform, som det står mycket skrivet om i skriften. Det är denna kristen- het som skaffat sig en särskild attityd till

samhället, de goda gärningarnas kristna. De har en annan predikan och ett annat budskap än vårt. Det finns en teologisk skiljelinje. Det är den linje som skiljer lagen från nåden, två teologier, som ser så lika ut till det yttre, men det skall vi veta att gärningarnas teologi är ett sataniskt bedrägeri.

I församlingen finns auktoriteter som har gåvor att avgöra vem som är träl och vem som är fri. Dit kommer de mest fina människor och bespejar vår frihet.

Dessa människor kommer med lag och prestationer som de behöver därför att de inte har den tro som skapar tillit till de löf- ten Gud har i sitt Ord. Men det är Gud som skickliggör oss och vi vet att en kris- ten går igenom sina naturliga stadier. Det finns en spädbarnsålder och det finns en barnatid och man får växa upp och ha en ungdomstid och man får mogna och börja se sina fel. Det här tar tid, Gud måste ut- föra sitt verk i oss och man kan inte klara sig fram på några genvägar.

Det nya växer fram

Denna frihet upplever vi i Maranataförs- amlingen. Men vi vet och upplever också att Satan gör ständiga attacker för att beröva oss den. Denna frihet att bli va och att vara sann människa, att vara den man är, det är någonting så oerhört stort men också någonting som är ödesdigert för- vanskad av många kristna.

När Gud har visat en människa att hon är ond till sin natur, att hon inte själv kan förändra sig, då har den människan ingen prestige att förlora. Och hon behö- ver ingen gärningslära för att klara av sin frälsning. Hon är frälst genom tro. Det är nådens evangelium.

Vi ser dem som kommer till oss och blir frälsta. De har sina livsstilar och attityder. Och vi rör inte vid det men ser till att de kommer med på bibelstudier och bönemö- ten och lemmas in i familjegemenskapen. Utan att vi försöker att på ett mänskligt sätt driva fram något så ser vi att någon- ting nytt växer fram. Det är Ordets in- flytande som föder fram det nya, en sann livsstil och när vi ser det, då vet vi att det är ett verk av Gud. Detta är det märkliga: det finns intet yttre som binder oss sam- man. Men Ordets kraft har kallat oss till oupplöslig gemenskap. Vad är det för ge- menskap? Det är en gemenskap där vi av- sagt oss rätten till oss själva. Vi avsade oss den rätten och gick då in i Kaanans land. Friheten blev då vår i Kristus Jesus. Vi blev hans slavar och därmed fria.

Tala om frihet

Varför lyssnar människor på oss? Därför att Guds Ord är en skapande kraft som fö- der liv. När vi talar det Ordet så talar vi med makt och myndighet, därför att det inte finns någon annan strävan hos oss än att hålla oss till Ordet. Då har man inget sinne för tidens vindar och det nya kristna

språket. Men jag är fast övertygad om att de kristna i det här landet en dag kommer att böja sig för Maranatabudskapet, därför att de ser att vi genom alla dessa år har stått vid Guds Ord utan att vika a för ti- dens språk.

— Det kan låta förmätet att tala om frihet i dessa dagar. Vad kan vi ha för frihetsideal? När hela mänskligheten dig- nar under system, ideologier, läror, mate- rialism, egoism, högfärd, så talar vi om frihet. Men jag vet att på Ordets grund är jag fri. "I ären ju fria, dock icke som om I haven friheten för att därmed överskyla ondskan utan såsom Guds tjänare". Där- för är allting för mig rent och jag kan gå in under vilket ok som helst för andra männi- skor, därför att jag tillhör Gud. Och när det Ord som man tror på synliggöres i ens liv, då har det manifesterat sig och visat sin frihet. Frihet i Kristus är vidare än så och det är att veta att jag har vatten att för- medla till dem som törstar.

Vi ser Guds kraft manifesteras bland oss och vi vet att varje människa kan gå den här vägen, som Gud har gett oss genom Je- sus Kristus och som innebär att gå till död för att kunna födas till nytt liv. Men det är fråga om ett offer av det som är jordiskt kärt, för att kunna vinna det som är högre. Och det är att ta ansvar för sitt hem, att ta hand om varandra, att stödja och hjälpa sina syskon. Att ge avkall på sig själv för de andras skull.

Det är att gå ut och gatumissionera till- sammans, att bedja tillsammans, att klara av de problem som uppstår tillsammans.

Kristi byggnadsmän

Johannelund och Gamla Bro är en bibel- skola av unikt slag. Mycket snart kommer det att vara en plats dit kristna från hela det här landet kommer för att få biblisk skolning och kunna bli skickliggjorda att tjäna Jesus. De kommer att återvända till sina hemorter medvetna om vad de är i Kristus, vad de är som Gudsmänniskor, vad de representerar.

De kommer att återvända hem och de skall kunna vara med och bygga Guds verk och hela tiden kunna referera till den erfarenhet de har i Kristus.

Dessa Kristi byggnadsmän skall visa sig ha samma förmåtenhet som Kristus själv och säga: Kristus bor i mig. Då kommer man att ropa korsfäst. Vi vet orsaken till att de korsfäste Jesus, det var denna stor- slagna förmåtenhet: Fadern bor i mig.

Det är vad Guds folk måste förstå och bli sanna delägare av, detta faktum att de har Kristi kraft i sig.

Här samlas Kristi byggnadsmän. De får lära sig att arbeta med mursleven i ena handen och Ordet i den andra.

Märkligt nog finns här en rad varieran- de arbetsuppgifter. Tidning, tryckeri, köket, traktat- och affischarbeten, och en hel mängd sysslor som att säga, snickra, svetsa, måla och utomhusarbete som jordbruks- och trädgårdsarbete.

forts. sid 13

Arne Imsen

De utslagnas Jesus

Hos många fromma människor finns en fruktansvärd belastning, ett bagage som är ohyggligt nedtyngande och egentligen helt livsfientligt därför att det består i en mängd yttre ceremonier men saknar inneboende liv. För att klara av alla prestationer som krävs för denna gudsuppfattning och detta gudstjänstväsende, så tarvas mångårig träning och övning, det tarvas en grundlig fostran. Man måste helt enkelt växa in i det, och när man en gång har vuxit in i detta, så är det nästan omöjligt att komma ur det. Och det ohyggliga är att människan har en sjusärdeles benägenhet att fastna i religionens utanpåverk. Hon får kraven och skall försöka tillgodose dem, och hon får ceremonierna och skall försöka att utföra dem. Hon får en hel del ting som tillhör religionens utanpåverk, och engageras för att tillgodose detta.

I fråga om gemenskapen med Gud handlar det inte så mycket om ceremonier och krav som om liv. Gud vill att vi skall leva, LEVA OCH LEVA IGEN! Det är meningslöst med alla yttre pålagor och yttre krav om livet saknas.

I Rom. 9:3—5 kan vi läsa om företräderna som judarna ägde och som hedningarna saknade. De var israeliter, hade barnskäpet, härligheten, förbunden, lagstiftningen, tempeltjänsten, löftena, fäderna och Kristus från dem kommen efter köttet. Detta var nio ting som judarna ägde men hedningarna saknade. Ting som vart och ett för sig skulle ha fört dem in i ett djupt och sant gudsliv. Det hjälpte inte. I realiteten var det så att de hade symbolerna och skuggorna, men saknade verkligheten. Detta var deras stora olycka.

Börjar man aktivera sig för att uppnå frälsning på detta sätt, så leder det inte till liv och frigörelse, utan till förstockelse, förhärdelse och förblindelse. Frälsningen är inte i första hand att utföra någonting, frälsningen är i första hand att *ta emot*

någonting. Det måste vi hålla fast vid. Vi kan inte på något vi göra något för att förbättra det frälsningsverk Gud har utfört. Vi kan endast bejaka det och ta emot det som det står. Men man är inte nöjd med detta när man har en religiös belastning. Då man kanske livet igenom har mött religionens krav: Du skall icke — du skall icke — du skall icke och du skall! Då man ifrån barnsben har varit med om ett mer eller mindre självvalt gudstjänstväsende och formväsende, då man har odlat traditioner och heliga platser; då man firat fäder, påmint om tider som hör historien till — då man matats med detta har det successivt skett något i ens inre som skapar ett inre motstånd emot detta enkla evangelium. Det blir för enkelt och simpelt att ta emot ordet som det står, man vill göra om det. Man vill ta bort något som man tycker inte passar, och sätta dit något som man tycker hör dit. Man förgriper sig på evangelium och blir en motståndare och fiende till dem som för fram ett renodlat evangelium.

Men Gud vare lov har inte alla människor fostrats av en religiös tradition. Alla är inte insnärjda i den religiösa traditionens formalism. Det finns människor som kommit in i det vi kan kalla "religionens yttergränser" och inte sett något av skuggornas skönhet, symbolikens härlighet, av förebildernas välsignade rikedom, men som har förstått att innanför allt detta måste finnas något djupare, verkligare och sannare, något som har med livet att göra. Gud var evigt lov för dem som inte duktat under för den religiösa konservatismen och blivit offer för tradition och formalism, utan har fått något mera, en djup längtan efter verkligheterna bakom symbolerna, efter uppfyllelsen av löftesordet, efter ett möte med Jesus Kristus.

Det var de utslagna som behövde Jesus. De som hade brottats med lagen, budorden och kraven, men inte lyckades uppfylla dem. De som hade slagits med parag-

raferna och som hade sargats av dem. De som hade fallit igenom. De som hade kastats ut som ovärdiga, orena, och som nästan saknade människovärde i Israel. Det var till dem Jesus kom. De hade hört om sin synd, om sin orenhet och sin ovärdighet och ofullkomlighet och brist. De hade blivit föremål för alla uttalanden, fördömanden och bedömanden. Men nu kom en som var annorlunda.

Jesus var en besynnerlig lärare, därför han kom inte med kraven i första hand, men med kraften. Han kom inte med buden, han kom med hjälpen. Just där nöden var som störst var Jesus och erbjöd sin väldiga hjälp. Där synden var störst, där var han. Tillsammans med syndare och publikaner frambringade han sitt liv. Och ändå, fast han var tillsammans med dessa, uppehöll han en sann och riktig distans. Inte till människorna, men till deras liv. Det var ingen gemenskap i livsstil och livsmönster, men Jesus älskade individerna. Han välsignade dem inte i deras synder, men han löste dem ifrån synden. Och när han talade skilde han sig definitivt ifrån de skriftlärderna. Inte därför att han var så tolerant i sin förkunnelse, och vidsynt, men därför att han var *sann*.

Han såg deras elände, och han såg eländets orsak. Han sökte inte angripa symtomen, utan han gick till sjukdomshärden och löste upp det inre orsakssammanhanget, reste upp och gjorde dem till hela människor.

Här har du kristendomens stora välsignelse. Till skillnad från all annan religion är kristendomens stora kraftkälla LIVET, gudslivet, det eviga livet, Kristuslivet. Och det har vi fått som vår stora uppgift att förmedla och förvalta. Vi måste vara medvetna om vilka tillgångar Gud har gett åt församlingen. Han har gett Kristus åt församlingen och församlingen åt Kristus för att vi förenade till ett skulle utföra hans dråpliga gärningar: näpsa fiendens härsmakter, lösa de bundna och sätta de fångna i frihet. Vilken makt han har gett oss, och vilken myndighet!

Vi behöver protestanter

av Kurt Rudgard Halmstad

"Jag uppmanar dig allvarligt inför Gud och Jesus Kristus, inför honom som skall döma levande och döda, jag uppmanar dig vid hans tillkommelse och hans rike: **PREDIKA ORDET**, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med undervisning i alla stycken. Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, alltefter som det kliar dem i öronen, en tid då de skola vända sina öron från sanningen, och i stället vända sig till fabler." 2 Tim. 4:1—4.

Denna uppmaning Paulus riktar till Timoteus, uttrycker något av det absolut mest väsentliga och grundläggande i tjänsten för Jesus Kristus. **Ordet** måste vi ha i förgrunden när vi ska arbeta för Jesus.

Vi har ett stort ansvar. Guds Ord har blivit satt på undantag hos den breda och stora massan av religiösa. I stället för att ha Guds ord i centrum har man placerat an-

dra ting i förgrunden. Underhållning av olika slag, minigudstjänst och kort predikan kan man läsa om i annonser. Utvecklingen är betecknande för de yttersta dagarna. Bibelns rena och klara budskap slår alltför många dövörat till för. Förmana, bestraffa, tillrättavisa är inte populärt i dag. Detta var en nödvändighet då detta brev skrevs av Paulus. Hur mycket mer angeläget är det inte i dag, då det gäller hålla fast vid det Gud givit oss; nämligen hans eget ord.

"Den tid kommer då man inte skall fördraga den sunda läran, utan efter sina egna begärelser samla lärare hoptals, alltefter som det kliar i öronen." Det är verkligen något man kan säga om den tid vi nu lever i. Det förekommer så mycket osunt, grumligt och urvattnat budskap. I stället för Ordets lära, finns en hel mängd utbud. Man ropar sitt "Kom! Vi har väckelse! Vi har frigörelse!" Och så vidare. Fastän man i många fall är drivna av egna begärelser och lustar. Köttslig frihet lockar, och får alltid med sig en skara som inte vill eller

förstår vad det är att tjäna Jesus. Det behövs verkligen protestanter bland de kristna som vågar predika ordet utan förvanskningar.

"Vi förfalskar ju icke av vinningslystnad Guds ord, såsom så många andra göra, utan av rent sinne, drivna av Gud förkunna vi ordet i Kristus inför Gud." 2 Kor. 2:17.

Sanningen segrar alltid över lögnen, det rena över det orena, det äkta över det oäkta. Därför kan vi som representanter för det rena och oförfalskade evangeliet, träda fram med frimodighet, utan att blygas, ty det finns förlösande och frälsande kraft i ordet.

"Vad vi talar till tröst och förmaning, det har icke sin grund i villfarelser eller i orent uppsåt, ej heller sker det av svek, utan därför att vi av Gud hava prövats värdiga att få evangelium oss betrott, tala vi i enlighet därmed, icke för att vara människor till behag, utan för att vara Gud till behag; honom som prövar våra hjärtan." 1 Tess. 2:3—4.

Vi möts i

Malmköping 13–21 juli 1974

- vi kommer att få många vittnesbörd och intressant information från arbetet på Johannelund och Gamla Bro
- vittnen från hela landet medverkar

- och så gemenskapen . . . vi träffar varandra i en Ordets och bordets familjefest
- välkommen med din anmälan i god tid. Ring eller skriv till Malmköpingsveckans kansli, Box 1236, 161 12 Bromma, tel 08/80 29 35.

Herrens tid

Att vandra med Herren är en tålmodets vandring. Gud vill ta bort all vår mänskliga ambition och iver. Ty den är i själva verket desperation och hysteri.

Vår vandring med Gud, det är livsvandring. Den börjar med pånyttfödelse, fortsätter i barnastadiet, går vidare i pubertet och mognad. På vägen möter vi ett stort och avgörande faktum: vi måste livnära oss. Och då blir frågan: vad äter vi på vår vandring?

"Men ett vare icke fördolt för eder, mina älskade, detta, att en dag är för Herren såsom tusen år och tusen år som en dag.

Herren fördröjer icke uppfyllelsen av sitt löfte, såsom somliga mena, att han fördröjer sig. Men han är långmodig mot eder, eftersom han icke vill, att någon skall förgås, utan att alla skola vända sig till bättring."

Finns det manne någonting i vår tid, mera svårlärt för människan än att förstå Guds tid. På grund av sin kärlek till människor gjorde Gud sig oberoende av tid. Hela Guds frälsningsplan i sin helhet inrymmer i minsta detalj i tid och tider, epoker och cykler.

Gud har verkligen en klocka, och den går exakt rätt. Han kommer aldrig för sent, och han är lika angelägen om att inte komma för tidigt.

"Herre, hade du varit här då vore min broder icke död" var hälsningen Marta gav Jesus när han, mänskligt sett, kom flera dygn för sent. Men även där allt hopp är ute finns det möjlighet för Gud. Detta hade Abraham lärt sig. Han trodde på en Gud som var mäktig att t. o. m. uppväcka från de döda.

"Där ingen förhoppning fanns, där hoppades han ändå och trodde; — Han tveklade icke på Guds löfte i otro, utan blev fastmer starkare i sin tro; ty han ärade Gud. — Ty han tänkte på att Gud var mäktig att till och med uppväcka från de döda; från de döda fick han honom ock tillbaka, liknelsevis talat."

Evangelierne är fulla av berättelser där Jesus grep in och förhärligade sitt namn, när det var för sent för det mänskliga förnuftet.

"Tiden är redan långt framskriden. Låt folket skiljas åt, så att de kunna gå bort till byarna och köpa sig mat."

Mitt under det att Mästaren, den störste och mest intressante predikanten historien kunnat uppvisa, håller på att undervisa skarorna om frälsningens väg, är hans lärjungar i sin tankevärld upptagna med matbekymmer. Hur ofta har det inte hänt, att systrar, och bröder också för all del, har gått miste om välsignelsen av Guds Ords predikan på grund av bekymmer för söndagsmiddan. Vi inrutar gärna en tid för Gud, en timma eller två, då han ska fånga tillfället och välsigna oss. Om han inte gör det så klarar vi oss ganska bra ändå.

Det talas mycket i våra dagar om offer och att vi ska ge Gud tionde av vår inkomst. Men tänk om vi kunde ge Gud vår tid och låta honom få leda oss och bestämma.

GUD HAR ALDRIG BRÄTTOM

Ibland sänder Han iväg oss före och låter oss själva, i egen kraft försöka rida ut stormarna. Först i fjärde nattvakten, någon gång mellan kl. 3 och 6 på morgonen kom

Jesus gående på vattnet. Det var utanför all mänsklig beräkning och det var lättare för dem att tro, att det var ett spöke, än att det var Jesus.

Det vi människor vill ha gjort på en dag, det kan Gud kosta på sig tusen år för att fullborda. Och det människan behöver tusen år på sig att åstadkomma, det kan Gud göra på en enda dag.

Tro inte att Gud skulle vara beroende av att du och jag springer hysteriskt ut på gator och gränder för att nu i elfte timmen krafsa ihop vad som helst och hur som helst. Visserligen talar Jesus om, att vi ska gå ut på gator och gränder och nödga människorna att komma till Guds rike. (luk. 14: 21—24.) Det talas om att bjuda fattiga och krymplingar, blinda och halta. Men det är viktigt att dessa stackars människor, halta och lytta, blir avklädda sina egna paltor och iklädda bröllopsdräkten, ty det är ett sådant gästbud det är fråga om. Fattig, halt och blind lan du komma in

"Men när konungen nu kom för att se på gästerna, fick han där se en man, som icke var klädd i bröllopskläder. Då sade han till honom: Min vän, huru har du kommit hitin, då du icke bär bröllopskläder? Och han kunde inte svara.

Då sade konungen till tjänarna: Gripen honom vid händer och fötter och kasten ut honom i mörkret härutanför. Där skall vara gråt och tandagnisslan. Ty många äro kallade, men få utvalda." Matl 22: 11—14.

DU MÅSTE FÖDAS PÅ NYTT

Egentligen predikas det mycket sällan i vår tid om nödvändigheten av att födas på nytt. Det predikas mycket om under och tecken, helbrädagörelse och mirakler, men det största av alla under är ju, när en människa blir frälst och verkligen född på nytt.

"Du måste födas på nytt" var Jesus klara och koncentrerade svar till Nikodemus." Om en människa icke bliver född av vatten och ande, så kan hon icke komma in i Guds rike. Det som är fött av kött, det är kött; och det som är fött av Anden, det är

är nådens tid

Av missionär Ernst Höglander, Brasilien

ande."

Här hjälper oss inga religiösa titlar, om jag vore präst eller lärare i Israel eller en hednaförsamling. Den människa som icke bliver född på nytt, hon kan icke få se Guds rike. Joh. 3: 1—10.

Då är det gamla förgånget och något nytt har kommit.

"Och då I nu ären nyfödda barn, så längten efter att få den andliga oförfalskade mjölken, på det att I genom den mån växa till frälsning." 1 Petr. 2: 1—3.

Det är ganska viktigt, att vi inte ger de nyfödda barnen annan föda, än det Guds ord rekommenderar. Att tvinga i dem fet och kaloririk föda är att utsätta dem för livsfara. Å andra sidan är det lika viktigt att de inte förbliver i barnstadiet hela livet. Hebréerbrevets författare anklagar församlingsmedlemmar, som varit med så länge, att de skulle ha kunnat vara lärare, för att ännu behöva mjölk i stället för mat. Hebr. 5: 11—14.

GUD GER OSS VÄXTTID

"Gud vill, att vi allesammans ska komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till manlig mognad, och så bliva fullvuxna intill Kristi fullhet. Så skulle vi icke mer vara barn, icke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran, vid människornas bedrägliga spel när de illfundigt söka främja villfarelens listiga anslag. Nej vi skulle då hålla oss till sanningen och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus. Ty från honom hämtar hela kroppen sin tillväxt, till att bliva uppbyggd i kärlek, i det att den sammanslutes och får sammanhållning genom det bistånd var led giver, med en kraft, som är avmått efter var särskild dels uppgift." Ef. 4: 12—16.

Det är endast den planta som är placerad i församlingen som kan växa normalt

upp till Kristus och bära frukt. Utanför församlingsgemenskapen frodas individualism och egoism, och om det blir någon frukt, så blir det i allmänhet endast sura jag frukter.

Gud har tid att pröva oss och det kan bli tider då vi bär lite eller ingen frukt.

"Herre, låt det stå kvar också detta år, för att jag under tiden må gräva omkring det och göda det" var vingårdsmannens svar till trädgårdsmästaren, som anmärkte på att ett fikonträd i trädgården som icke burit frukt på tre år.

Vingårdsmannen ville förvissa sig, om det berodde på trädet eller på den jord det var planterat i. Därför gav han trädet ytterligare nådeår och påbjöd att bearbeta jorden. Den skulle luckras upp och gödslas. Ibland kan också gödsel få tjäna till nytta för Guds utvalda. Om inte annat så kan den kanske tjäna till jagets död. En människas egoistiska intressen är avsedda endast för gödselhögen. Först sedan de hamnat där är vi öppna för gemenskapen enligt Apostlagärningarna. *Det är detta som är att bära frukt.*

Vad var det som för aposteln Paulus var "vinning" och som han sedan kallar för "avskräde"? Jo, det var sådant som köttet kunde berömma sig av. När Paulus mötte Kristus på vägen till Damaskus, var han redan en stor man. Han var israelit, en hebré född av hebréer av Benjamins stam. Han var en framstående farisé, som nitälskade till döds för sin religion. Han levde ett disciplinerat rättfärdigt liv och var, enligt lagen, en rättfärdig man.

Men när han mötte Kristus blev han fullständigt avklädd alltsammans. Allt detta som tillsammans var hans liv och hans allt blev nu i ett ögonblick värdelöst. Det som hade glänst likt dyrbaraste diamanter och glimmat likt ädlaste guld förlorade i ett ögonblick helt sitt värde. Paulus tog det alltsammans och kastade det på avskrädeshögen. Det kunde inte användas i den nya tjänsten i det nya livet i Kristus. Det gick inte, att sammanblanda det gamla med det nya. Skulle han kunna komma fram till "uppståndelsekraften" och få

känna delaktighet i "Kristi lidande", då var han tvungen att avkläda sig allt och bli naken och utblottad. Och detta gjorde Paulus!

"Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat som en förlust. Ja, jag räknar i sanning allt som förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull, som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus, och bliva funnen i honom, icke med min egen rättfärdighet, den som kommer av lag, utan med den rättfärdighet, som kommer genom tro på Kristus." Fil. 3: 7—9.

Så klädde Kristus honom med sig själv. När han sedan kom till församlingarna så kom han med Kristi fullhet, icke med en delad eller blandad Kristus. Det var alltigenom en hel Kristus som Paulus i allt och i alla sammanhang presenterade. Han specialiserade sig aldrig på någon speciell sanning om Kristus. Han överbetonade aldrig en lärosats framför en annan. Han klassificerade visserligen gåvor och frukter och ställde dem i sina rätta relationer till varandra. Tungomålstalandets gåva placerades längst ner på skalan, där har den sin plats, oberoende av om det är en fattig tiggare eller en rabbin i synagogan som upplever Andens dop och får denna gåva.

"Det är Anden, som gör levande; köttet är till intet gagneligt."

När Moses hade fått de nya lagtavlorna i stället för de gamla han slagit sönder, presenterade Herren sig för honom med följande ord:

"HERREN! HERREN! — en Gud, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet och trofasthet . . ."

Det är först när vi kunna tacka Gud för hans långmodighet och för hans väntetid som vi kunna bära bestående frukt.

Pereric Sandström

uppträda sportsligt. Den har dessutom inspirerat till motionsidrotten, som går ut på att hålla kroppen i trim. Bibeln har sagt att kroppen är ett tempel åt den helige Ande. Ändå kan kristna människor idag nästan sitta och dö av försoffning i sina bänkar.

Försiktigt frågar vi om inte faran är den, att om man ger sin kraft åt idrotten, så leder det hellre till att man dör av snarare andlig än fysisk försoffning. Men Pereric Sandström svarar, att visst finns det faror, men det finns mycket idealitet bakom också. Vi skall komma ihåg att vi inte skall skapa några konstlade former för evangelium, utan det är där tvivel och problem finns som vi skall komma in med evangelium.

— Det måste gå att vara kristen och idrottsman. Sedan kan det visserligen uppstå speciella konflikter på söndagar under gudstjänsttiderna. Därför är det önskvärt, om vi kunde få bort söndagsidrotten.

— Så det skulle vara en uppgift för oss att engagera oss i det?

— De flesta är ju inte kristna i de här

Kyrkornas VM

Från de kristna aktiviteterna i Falun

— Gustaf Jillker —

Då skid-VM pågick för fullt i Falun passade även stadens kyrkor på att göra en speciell satsning. Överallt kunde man se affischer som vittnade om en väldig aktivitet. I en gemensam aktion, kallad Kyrkornas VM, sökte stadens kristna samfund samla upp invasionen med andakter, öppet hus, filmaftnar, kulturaktiviteter och nattvardsgudstjänster. Som speciell VM-kyrka utsågs Missionskyrkan.

— Kyrkornas VM har sin förebild i München OS, då alla kyrkor gick samman i ett enda stort arrangemang, säger *Pereric Sandström*, pastor i Missionskyrkan, andedöpt och drivande kraft.

Redan för 1 1/2 år sedan började förberedelserna tillsammans med VM-kommittén, då hela VM-programmet lades upp och samordnades. Det har naturligtvis

kostat en del, men Svenska kyrkan har stått för det mesta. Kulturnämnden har även givit ett bidrag till ett program om dalakulturen.

— Ni har alltså som kyrka även satsat på kultur? frågade vi Pereric Sandström.

— Ja, kristendomen är den högsta formen av kultur. Man kan inte skilja kultur från kristendom.

— Filmaftnarna är tänkta som gemenskapskvällar. Vi har velat skapa ett alternativ till det billiga nöjesutbudet. Dom vi vänder oss till är både bofasta och tillresande. Tävlingsdeltagarna håller sig visserligen i karantän, men vi hade 800 åhörare under Artur Eriksson-kvällen.

VM-arrangörerna har varit väldigt glada och positiva till kyrkornas arrangemang, kanske mest för att det är ett ekumeniskt initiativ. Varför man samlats just i Missionskyrkan beror på oljekrisen. Det är mer ekonomiskt att värma upp bara en kyrka.

— Varför an knyter ni er kampanj till just idrotten? Upplever du själv ingen konflikt mellan idrotten och kristendom? frågade vi.

— Nej, idrotten och idrottsrörelsen är uttryck för internationell samhörighet och speglar något väsentligt inom den kristna tron. Människor lär känna varandra och

sammanhången, men om det blev fler, borde de göra sin röst hörd för att få bort söndagsidrotten.

— Det är alltså en kristen uppgift att börja idrotta?

— Jag anser att vi måste börja engagera oss i den uppgiften. Felet hos oss är att vi gärna ställer oss på en estrad i stället för att gå ut och leva evangeliet bland människorna.

— Men tävlingsmomentet då? Vad säger bibeln om det?

— Ja, Paulus talar om att allenast en vinner segerkransen. Löpen såsom denne. Jag tror att idrottsrörelsen har något fint att lära oss. Där kan man tävla utan att hata varandra. Där skulle kyrkorna kunna lära sig; se hur de älskar varandra! Så skulle vi också lära oss att arbeta sida vid sida.

— Men skulle då kyrkorna ha något att lära av världen?

— Vi har mycket att lära av det som sker i världen idag. I u-landsengagemanget har väldigt många som inte är kristna föredömligt gått i spetsen. Gud är inte bara kyrkans Gud. Vi handlar som om vi hade monopol på Gud. Ju mer vi sett oss omkring i världen, ser vi att Gud också handlar utanför kyrkorna. Han frågar inte om vi har medlemskort i en församling. Han kan verka oberoende av det.

Med marknadsståndet genom Norrland

Barbro
rapporterar

Klockan är tio på kvällen, bussen står färdiglastad med böcker och skivor och bara "väntar" på att få ge sig iväg. Det är grått och disigt ute, det känns skönt att ge sig iväg norrut.

Timmarna går, vi i bussen sjunger och prisar Jesus för Hans gränslösa nåd att vi får gå ut på Hans löften. Mark. 16:16.

I Harmånger stannar bussen. Det är nåt fel, vi kommer inte längre. Måste till verkstad. Men mötet, alla traktaterna vi har med till Ö-vik? Vi tar gitarren och traktaterna, killarna får sköta bussen, vi ska till Ö-vik i tid och få ut "Budskapet". Vi (Viveca, Sonja och jag) ställer oss vid vägen, sätter upp tummen. En bil bromsar in, den ska till Ö-vik. (Tack Jesus för din omsorg om oss). Det dröjer inte länge så är gitarren stämd och vi sjunger om Jesus. Mannen som kör är gripen, han berättar om sitt liv och sin nöd. Vi talar om den Ende som kan hjälpa och vi upplever hur Ordet tränger in i hans hjärtas innersta djup.

Vi kom till Ö-vik i tid! Ett par timmar senare kom även bussen och vi fick ha ett möte där Jesus blev förhålligad på sitt underbara sätt.

På natten fortsätter vi norrut mot Jokkmokk och samemarknaden. Alla känner vi att det är Guds vilja att vi ska dit. I Skellefteå går bussen sönder igen. Vi upplever att fienden vill hindra oss att sprida budskapet om Jesus. En hel dag tar reparationerna, men vi är vid gott mod. Vi får rikliga tillfällen att vittna om vår Frälsare. I Piteå ska vi lämna av kokosbullar till en bekant åt Agnes. De frågar om vi inte kan sjunga där på ålderdomshemmet. Vi får gå i förutberedda gärningar, vi förstår varför bussen gick sönder i Skellefteå så vi skulle komma i det "rätta ögonblicket". Sången, budskapet går ut och vi lämnar tidningar kvar när vi åker vidare.

Sent på natten anländer vi till Jokkmokk, meterhöga kritvita snövallar, det är som om man kommit till ett annat land. Termometern står på under 20°. Men det känns skönt och spännande, vad väntar oss, vad vill Gud göra här?

Tidigt på morgonen reser vi vårt marknadsstånd. De första timmarna håller sig många på nyfiket avstånd. Skivan "Jesus kommer", ligger på mest hela tiden. Det är kallt, oerhört kallt, men vi bestämmer oss

för att sjunga och ha ett utemöte. Nu stannar folk till, tittar tveksamt, undrande nyfikt. Alla får traktater och inbjudan till möte på kvällen. Första maranatomötet i Porjus och Jokkmokk. Även här får vi sjunga på ålderdomshemmet, där många sitter utan att komma längre. Vi känner ett sug av längtan och behov efter Jesus för dessa människor.

Det är underbart att se att det finns människor som vill köpa andlig litteratur, och vi ber till Gud för var bok och skiva vi säljer att de får vara till välsignelse och bära frukt för evigheten. Dessa tre dagar i Jokkmokk där vi fick proklamera Jesu seger, vet vi att det ej var fåfängt. Jesus kommer och det gäller att människorna på något sätt ska ha hört budskapet.

Vi åker vidare till Luleå där Gud på ett speciellt sätt visade sig ha sin hand med oss. Han gav oss en plats mitt i stan där alla människor rörde sig och många köpte "Jesusbiblar". Boken "Vart är mänskligheten på väg?" blev slutsåld. Människor vill ha upplysande litteratur och vi har ett stort ansvar för att de får det också, det finns så mycket s. k. andlig litteratur som är falsk. Människorna måste få klara begrepp och

Guds Ord på vad som sker. Just därför kände vi Guds välsignelse över vår resa.

I Piteå var vi även en hel dag och där var även stort intresse för allt vi hade att bjuda ut. Så fortsätter färden söder ut mot Umeå. Var skulle vi få någon plats. Gud är trofast. Mitt på Rådhusorget invid fiskhandlarn fick vi stå i tre hela dagar och även på kvällarna. Här var en ström av människor hela dagarna, och det oförfälskade evangeliet fick sås ut genom skrivna ordet. Vi sjöng på torget och barer, inbjöd till de möten vi hade och upplevde hur det rördes om i den osynliga världen. Just under dessa dagar var en ekumenisk sammankomst som kallas "Karisma 74". Alla kyrkor var de dagarna samlade och hade som ämne "Ande och andedop". Ett Guds ord som följde mig hela tiden var detta "Gån icke i ok med dem som icke tro, det bleve omaka per, vad har ljus att göra med MÖRKER...?" Präster som inte var andedöpta skulle predika om Anden. Man blev bedrövad över att andedöpta pingstvänner kunde dela gemenskap med sådant. Men Gal. 1:6—10 står helt klart för mig. Mätte Gud bevara oss från att komma ifrån den Jesus vi mötte då livet och ljuset tändes i våra hjärtan.

Att åka ut på en sån här resa är stor nåd, vi fick kontakt med många sökande och längtande människor, som i timmar kunde stå och tala om sin situation. Tänk så underbart att kunna leda dem till den uppståndne Jesus, och ge dem en Jesusbibel, och lämplig litteratur. Tänk om alla kristna förstod vad detta betydde. Vi har ett enormt ansvar. Jesus kommer, och vi vill inte att någon ska bli kvarlämnad. Men har vi inte gett människor sanningen kan de ej heller förstå sanningen. Det är allvarligt att leva och bekänna Jesusnamnet i dessa dagar.

Matt. 16:27 Amen.

Hans Brynte med bokståndet. Här på Sergels Torg.

— Jag har en känsla av att de kristna i Brasilien varit med och konserverat ett system som de borde ha varit med om att riva upp, säger *Arne Imsen* här nedan med tanke på den sociala situationen i jättelandet. — De enorma klasskillna-

der vi möter ute i det brasilianska samhället är inte uttraderade i församlingarna utan har där en benägenhet att vidgas.

Brasilien är idag ett otroligt öppet land för alla former av budskap och samtidigt som den katolska kyrkan för-

lorar greppet över folket möter man en rad ockulta företeelser i olika kultiverade former.

På sin resa i Brasilien fick Imsen också en skrämmande insyn i den s. k. Branhamskulten.

Problem som växer p

kulterna oc

Hela mitt inre är i uppror med tanke på den fruktansvärda skuld som jag tycker att de kristna har för den sociala sidan av missionsarbetet. Utan att fördjupa mig ytterligare i problematiken, vill jag säga att jag har en stark känsla av att de kristna och missionärerna varit med och konserverat ett system som de istället borde ha varit med om att riva upp. De har permanentat förhållanden som måste bli till en fruktansvärd skada för Guds verk i fortsättningen. Dessa enorma klasskillnader som vi möter i det brasilianska samhället är inte uttraderade i församlingarna utan är kvar och har dessutom en benägenhet att vidgas.

Jag har varit förtvivlad över många förhållande som kanske i och för sig inte är nya. Det mänskliga lidandet har vi mött i Afrika, Mellaneuropa och på många platser i världen, men jag tyckte mig möta det här på ett alldeles nytt sätt. Om vi lyssnar riktigt noga, är det ett faktum att Brasilien är idag ett otroligt öppet land, mottagligt för alla sorters budskap.

Kyrkan förlorar greppet

Den katolska kyrkan har slagits tillbaka på många områden, därför att det förefaller som om man misstror den för korrup-tion. Den misstanken har gång på gång bekräftats, och det har funnits en och annan katolsk präst som också har tagit bladet ifrån munnen och talat på ett nytt sätt.

Vi känner till några av dem, t. ex. biskop Camara, som har talat om förhållandena i Brasilien och också gått emot sin egen kyrka.

På vissa platser i Brasilien har den auktoritet som kyrkan tidigare haft över folket förlorat sitt grepp. Den är upplöst, förtroendet underminerat, och det går helt enkelt inte längre för den att tala på ett så auktoritärt sätt som den har gjort tidigare. Man möter nu helt nya reaktioner och helt nya attityder, både från kyrkans sida men framförallt från folkets sida. Katolska kyrkans inflytande är alltså påtagligt reducerad.

Man tycker då att de evangeliska kyrkorna borde öka i motsvarande utsträckning. Men det gör de inte. Man möter t. o. m. en annan tendens. Det som sker i dag i Brasilien är att spiritistiska företeelser har en enorm framgång. Jag vet att det är väldigt lätt att dupera brasilianarna, därför att de flesta har bara ett par, tre års eller fyra års skolutbildning. Den stora folkmassan, d. v. s. 60—70 % är analfabeter. Men brasilianarna är kolossalt religiösa. Här möter vi i en hel del ockulta företeelser, magi, besvärjelser, djävulsdyrkan i alla dess grövsta former, och sedan vidare till mera kultiverade former.

Vi kom till en stad i mellersta Brasilien, som hette "Goviana". Det är en ganska stor stad och huvudstaden i en stat. Vi kom

dit sent en eftermiddag. Vi skulle bara vara där någon timme. Då vi hade åkt omkring, sade vår guide att vi måste gå till en kyrka som låg en bra bit ner och se något intressant.

Branhamskulten

Vi gick dit och fick vara med om någonting otroligt intressant. Där mötte jag för första gången i Brasilien det man kan kalla för Branhamskulten. Vi minns att William Branham besökte Sverige vid 40-talets slut och att det skedde stora ting i hans möten. Många blev helbräddagjorda.

Nu har William Branham gått bort, han dog för några år sedan i en trafikolycka i Amerika, men omkring honom och hans namn har det växt upp en Branhamskult som praktiskt taget gått ut över hela världen. Vi har i någon utsträckning också mött den här i Europa, ja, vi har till och med mött den i Sverige. Branham förklarade under den sista delen av sitt liv att Jesus är Gud Jehova. Det skulle inte finnas någon Gud utanför eller omkring Jesus. Därför har de också börjat döpa om alla de kristna, som döpts i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. De har alltså vänt sig emot hela treenighetsläran och hela den baptistiska dopsteologin.

De är oerhört stränga då det gäller huvudbonad. Kvinnorna skall ha huvudbo-

forts. sid. 12

Brasiliens bakgård:

h klyftorna

Foto: Arne Imsen

Bandutskrift från missionsmöte.

Tv. Den brasilianska Branhamskultens emblem. Den numera avlidne väckelsepredikanten framställs så som den siste i raden av profeter och jämnställs med Paulus, Luther och Wesley. Th. Ett spiritistmedium erbjuder sina tjänster till de allra fattigaste i ett brädsckjul.

nad på sig i gudstjänsten. Har de ingenting när de kommer dit lägger de vanligtvis en näsduk på huvudet, för någonting skall de ha. Vidare förbjuder de definitivt systrar att gå i manskläder. Ni kan själva reflektera vad det handlar om. Den moderna klädkulturen vänder man sig emot med skärpa. Dessutom förbjuder man kvinnorna att klippa håret och permanenta det. Det finns en hel del sådana saker som de har tagit upp och gjort till helgelsefrågor.

Den här församlingen har på fem år utvecklat från att ha varit en liten grupp på några stycken till att vara en skara på tre tusen människor. Möteslokalen var strängt taget ingenting annat än en lagerlokal. Det var väggar och tak och golv men ingenting i övrigt som bar vittnesbörd om att vi hade hamnat i en kyrka. Man hade bara placerat ut bänkar.

Det första vi såg när vi kom in var ett jättelikt fotografi av Branham. Sedan var hans fotografi placerat över hela området på många platser.

Pastorn tog emot oss och visade oss omkring. Där fanns en liten estrad och en dopgrav. Dopgraven var praktiskt taget lika stor som estraden i övrigt och det var ständigt vatten i den.

Budskap från Branham

På andra sidan fanns det ett litet rum dit predikanterna, som skulle vara med och förkunna budskapet gick för att ta emot direkta budskap ifrån Branham, för att senare vidarebefordra till församlingen. Kan ni förstå det här? Det är någonting alldeles fruktansvärt. Och detta var så heligt, så när vi började ställa frågor blev de inte bara förnärmade utan de blev upprörda över att vi överhuvud taget kunde sätta frågetecken i marginalen för sådana företeelser. Det är ju ingenting annat än spiritism!

Vi kom så till en ny stad som hette "Bogorade". Ett indianskt namn och det har alltså sin etnologiska och historiska

förklaring. Ingen visste vad alla namn betydde, det kunde de inte förklara, men vi kom till den här staden.

Vi informerade oss om hur det var i staden, och jag lade märke till, då Ernst tolkade en evangelist att denne bad speciellt, att Gud skulle gripa in, så att de kunde få makt över alla de spiritistiska andemakterna, som var i verksamhet. Det ropade han flera gånger, och jag började fundera över vad det kunde vara för någonting som han gick till attack så våldsamt emot i sin bön. Jag hörde mig för och fick veta, att just i den staden fanns ett av världens mest kända spiritistiska medier. Den människan skall jag möta, tänkte jag.

Massutspisning

För att vi dagen efteråt skulle få kontakt med vederbörande började vi göra vissa förberedelser. Det löste sig dock inte särskilt bra för oss, förrän vi skulle lämna hotellet och köra ner våra väskor med taxi till busstationen. Då vi började samtala med taxichauffören visade det sig att han tillhörde Brazil para Christo. Det är ju den verksamhet i Brasilien, som låtit tala om sig under den sista 10-årsperioden ungefär som Maranata i Sverige. Den har gått fram oerhört under en hel del år, under ganska stora svårigheter. Det är alltså en fri verksamhet utanför den övriga etablerade samsamfundsverksamheten.

Plötsligt sade taxichauffören att han skulle ta oss med till den här mannen, som är känd i hela världen. Alla större tidningar har haft stora reportage om hans verksamhet.

Vi kom in i en stor gård med en jättelik hall, där det var rest ett långt bord på flera tiotal meter med stolar omkring. Vid det bordet bjöds de fattiga på soppa varje morgon, flera tusen varje dag. Under vissa perioder som vid jultiden och dylikt berättade taxichauffören att det där kunde vara en kö på upp till 20—30 tusen personer, som väntade på att få något för sitt livsuppehälle eller till sin familj under julen.

Till den här platsen kommer människor från USA, hela Sydamerika, Argentina, hela Brasilien, Canada, Frankrike, Sverige och hela Europa.

Taxichauffören från Brazil para Christo tyckte att det var underbart att Gud talade till dem på det här sättet. Han var evangeliskt kristen, döpt till Kristus sedan åtta år. Han lyssnade på band och läste bibeln varje dag. Han sa: "Det är underbart att Gud talar till oss." Han var fullständigt anstucken av spiritistiska andar. Då frågade jag honom hur då de övriga kristna här i stan såg på det här.

"Ja det är ju helt fantastiskt, alla kristna i den här staden är sympatiskt inställda till detta."

Då frågade jag honom om detta var kristendom?

"Nej, det är det inte".

Vem är det som talar på det sättet, är det Gud?

"Ja, det är Gud", sade han. Han var fascinerad att Gud gjorde sådana väldiga under.

Det brasilianska folket är oerhört öppet för Anden, men de saknar kunskap och därför är de oerhört lättlurade.

Jag hade beslutat att möter jag den här människan så skall jag fråga: Vem är Jesus? Därefter skulle jag fråga honom: Tror du på Jesu blod?" Man har socialt arbete, idealitet, en gränslös idealitet. Men det finns ingenting av omvändelse och ingenting av Jesu blod. Det är alltså inte ett budskap som frälser ifrån någonting, utan det är ett budskap som helt enkelt berusar människan och hjälper henne leva kvar i förnedringen.

Vi har också sådana makter som knacker på dörren här hemma i Sverige. De finns ganska nära oss.

Jag måste få möta mediet, tänkte jag.

Då föreslog jag att vi skulle gå och sätta oss på en bar. Jag tror faktiskt att det var Gud som ordnade et här, för när vi satt på baren, så sade jag till Bosse: "Där kommer

han".

"Nej", sa han, "det är inte alls han."

"Där kommer han", sa jag, "där är mannen!"

Jag förberedde Bosse på att nu måste han tolke.

Jag hoppade fram omedelbart och sa att jag ville ta några fotografier och begärde att få tala med honom 10–15 minuter. Men karlen blev så rädd att han sprang så mycket benen bar in i den taxi som stod utanför och skenade iväg.

Det var ingen psykologisk seger. Det var en andlig seger. Jag tänkte, precis så skall det gå till. De skall drivas ut i Jesu välsignade namn. Jag frågade taxi-chauffören efteråt vad han sa för något. Han blev fullständigt överrumplad, sa han. Då skall ni veta, att den mannen har man skrivit om i Times i Amerika, i de största tidningar i Tyskland och utöver hela världen. När jag var nere i Brasilien var det en jätteartikel om honom i en av Brasiliens största veckotidningar.

Jag upplevde dock att inför sanningen om Jesus Kristus och den Helige Ande så var han reducerad till ett intet. Jag vill inte ta stora ord i min mun, och jag vill absolut inte tillskriva mig själv någonting. Men jag tror fastmer att det ligger någonting symboliskt i detta. Det finns en ande och en kraft som är starkast. Det visar sig i själva konfrontationerna därför att då måste alla makter, antingen de är kultiverade eller primitiva, vika för Jesu välsignade namn.

Forts. fr. sid. 3

Känna egendomsgemenskap

Och mitt i allt detta: att få tjäna inför Gud. Att lära känna Jesus i vardagen, att vandra med honom dag för dag, att lära sig förstå familjen — församlingen, att lära sig förstå Guds hemligheter, och att lära sig att leva i världen utan att leva av den.

Man upplever att denna egendomsgemenskap finns ingenting materiellt för min egen del, men ändå har jag hus och hem, och jordagods, som vi läser i Mark. 10: "Jesus svarade: Sannerligen säger jag eder: Ingen som för min och evangeli skull har övergivit hus, eller bröder eller systrar, eller moder eller fader, eller barn, eller jordagods, ingen sådan finnes, som skall få hundrafalt igen: redan här i tidens hus, och bröder och systrar, och mödrar och barn, och jordagods, mitt under förföljelser, och i den tillkommande tidsåldern evigt liv."

JESUS- BIBELN

Nya testamentet i
mini-format till mini-pris

1 st 5:— 10 st 37:50

(inkl. allt utom frakt)

Evangelisera NU!

**Orderadress: KLARA TONER, Box 344
101 24 Stockholm. Tel 08/21 03 54**

Ja, skicka genast st JESUS-biblar

Namn:

Bostad:

Postnr Postadr:

Tel. / MR 4.74

FRUKTA EJ...

forts. fr. sid. 15

Ja, vem är Jesus? Vem är han för oss, dig och mig idag? Känner vi honom? Vågar vi förtrösta på honom även om situationen för tillfället skulle vara lika kaotisk för oss som den som lärjungarna upplevde i den vattenfyllda båten. "Varför är ni så rädda? Har ni ännu ingen tro?" Vad svarar vi när Jesus kommer med sina påträngande frågor. Låter vi inte ibland fruktan och rädsla fylla oss trots att vi vet att han är med i "båten".

När Jesus dog på Golgata kors bröt han det ondas makt i en människas liv. All vår synd och sjukdom har han burit, det är bibelns budskap. Jesus har all makt. Han har alla möjligheter att förändra din livssituation. Tänk på det du som känner dig plågad och sargad. Om vågorna än går skyhöga måste de lägga sig till ro på Jesu befallning. Jesus bryr sig om dig och han kommer inte att låta dig gå under. Det finns ingen storm som inte han kan stilla. "Vem är denne man?" Han är Gudasonen som har all makt i himmel och på jord. Han är Frälsaren som alltid är närvarande i ditt liv.

**Beställ hem MRM:s levande inspelningar
på LP och kassett ● Begär upplysningar**

MR:s Bokförlag AB, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

Världen idag

Skid-VM

□ Skid-VM i Falun innebar även en stor kyrklig satsning. I Svensk Veckotidning (SMF) kunde man läsa om hur samtliga kyrkor utom pingstvännerna gått samman i ett gemensamt arrangemang. Lördagskvällen blev en ekumenisk helafton, bl. a. i Katolska Kapellet. Med biskop Taylor i spetsen drog en procession in i det lilla kapellet. Och medan rökelsen spred sig, sjöng SMU-sångarna. Det gemensamma språket fick bli sången och glädjen, som man faktiskt delade och tog emot, läser vi i Svt.

I Falkenberg

□ I Falkenberg har nu även formellt baptisterna och missionerna gått samman i Falkenbergs Frikyrkoförsamling.

Förståelse

□ "Frihet åt förtryckta" blir temat för årets ekumeniska u-landsvecka. Målet blir som i fjol att skapa debatt och förståelse för internationella utvecklingsfrågor. Få se nu då om man kommer att möta större förståelse från Sveriges Radio, sedan Bertil Zachrisson (SMF) blivit utbildningsminister.

Protesterar

□ Kyrkan i Skottland har som första kyrka protesterat mot att professionell fotboll skall spelas på söndagar, läser vi.

Katoliker

□ På mindre än två år har antalet andedöpta katoliker i Frankrike vuxit till närmare 10 000. I spetsen för denna förnyelserörelse står två katolska präster.

Nya metoder

□ En högtalaranläggning som når åtta kilometer in över landet och en projektor som kan projicera bilder på molnen är en del av utrustningen på ett nytt missionsfartyg som skall gå till Asien. För några månader sedan sattes det i bruk, heter Agape och ägs av Youth with a mission.

Påvlig audiens

□ Den sovjetiska utrikesministern Andrej Gromyko mottogs av påven Paul VI i en och en halv timmes audiens. Sovjetunionen undviker gärna att dryfta kyrkliga frågor, läser vi, men är intresserad av Mellersta Östern- och Vietproblemen, den europeiska säkerhetskonferensen och antispridningsavtalet.

Kärvare tider

□ Det har kärvat till sig i de ekumeniska relationerna mellan KGF, Kyrkliga gymnastisförbundet, och FKG, Frikyrkliga gymnastiströrelsen. Bl. a. är KGF missnöjt för att den gemensamma tidningen Shalom inte behandlat tros- och lärofrågor på ett centralt sätt, läser vi i Svenska Dagbladet.

— Det är tragiskt att så unga rörelser som det här är fråga om skall påverkas av den strid kring dogmer och rätta läror som samfundet haft mer än nog av, säger KGF:s generalsekr. Ulla Bardh till tidningen och fortsätter. Så mycket mer som vi sett hur Anden verkar bland skolungdomen på de lokala orterna. I ekumeniska mötgångar av det här slaget frestas vi att förstärka våra egna konfessionella profiler.

Annorlunda

□ Kinakännaren Paul D. Kauffman har citerats i Missionsbaneret. Han säger: "Ut ur reningseld och obarmhärtig förföljelse har kommit en församling som är mycket annorlunda än det man tidigare sett i Kina. I det tomrum som skapats av steril kommunism kan mycket väl uppenbara sig en djup och landsomfattande törst efter Gud och verklighet. Resultatet kan bli en av historiens största väckelser.

Tungotal

□ Oral Roberts har vad många anser vara "en omöjlig dröm", nämligen ett hopp om att tungotal skall bli något vanligt inom Metodistkyrkan, läser vi. Det är tungotalet som hjälpt honom att bygga upp ORU-universitetet som nu har byggnader till ett värde av 60 miljoner och fonder på 30 miljoner dollar.

Varför så ensam?

□ "Varför är så många ensamma, när de ändå längtar efter en livskamrat? Gud kan ge ledning! — en öppenhet panel sjunger ut". Så annonserade Citykyrkan i Stockholm nyligen som aktuellt tema en gospelnight.

Stanley Sjöberg förmedlade under samtalet ett gott råd till alla de många ensamma av kvinnligt kön, som är med i City Pingstkyrkan.

— Systrar, ni som upplever att det inte finns tillräckligt med bröder i pingströrelsen, kom ihåg att i Missionsförbundet och i Helgelseförbundet lär det vara motsatsen! För att inte tala om statskyrkan, tillade pastor Sjöberg leende.

I dessa ekumenikens tider så... Vad tycks?

Kinas kristna

□ Kinas kristna har fått komma till tals i Trosvitnet (SAM). Vi har inget speciellt att invända mot kommunisternas ekonomiska system, säger de. Däremot har vi blivit grundligt besvikna på våra ledares försök att fylla vår själ med en ateistisk, materialistisk, kall och kärlekslös religion.

Gratulerar

□ Richard Wurmbrand från Rumänien har sänt ett lyckönskningstelegram till presidenten i Chile och gratulerat till frihetens seger över ateistiskt tyranni, enligt Missionsbaneret (ÖM).

Samma sångbok

□ Baptister, metodister, missionsförbundare och pingstvännar i Finland kommer i framtiden att sjunga ur samma sångbok i sina gudstjänster. Sångboken kommer att omfatta 650 sånger och beräknas utkomma nästa sommar.

Asiens baptister

□ För första gången i historien kan Asien som kontinent uppvisa ett större antal baptister än den europeiska kontinenten, berättar Veckoposten.

I krig

□ Att religionen är en väsentlig uppbyggande faktor i krig kan erfarenhetsmässigt beläggas, säger ÖB Stig Synnergren och begär en utredning av självavårdens ställning inom försvaret.

Frukta ej!

"Samma dag på kvällen sade han till dem: "Låt oss fara över till andra stranden." Då lämnade de folket och tog honom med i båten, där han redan satt. Även andra båtar följde med. Då kom en våldsam virvelstorm, och vågorna slog in i båten, så att den tog in vatten och redan var nästan fylld. Men han själv låg i aktern och sov, lutad mot en kudde. Då väckte de honom och sade till honom: "Mästare, frågar du icke efter, att vi går under?" Då reste han sig upp, bannade vinden och sade till sjön: "Tig! Var stilla!" Då lade sig vinden, och det blev alldeles lugnt. Sedan sade han till dem: "Varför är ni så rädda? Har ni ännu ingen tro?" De greps av stor förskräckelse och sade till varandra: "Vem är denne man? Både vinden

och sjön lyder honom!" Mark. 4:35—41.

Lärjungarna hade hört Jesus predika för stora människoskaror, de hade sett honom bota sjuka och driva ut onda andar. De hade sett att han hade makt att förändra förhållanden. Men nu när det gällde deras eget liv verkade det som de hade glömt allt. Förskräckta och fruktande såg de vågorna slå in i båten. Den var nästan fylld med vatten och det var bara en tidsfråga när den skulle sjunka. Visst var Jesus med ombord men han låg ju och sov.

Känner du igen situationen? Visst har både du och jag upplevt detta. Stormen drar fram över våra liv. Vem ska komma med räddningen? Jesus är med på färden. Men han kanske sover?

Vi måste säga som lärjungarna: "Mästare, frågar du icke efter, att vi går under?" Bryr du dig inte om oss längre? Ser du inte stormen och vågorna som hotar ödelägga vårt liv? Jesus, stå upp och säg ditt: "Tig! Var stilla!" När han gjorde det första gången blev det alldeles lugnt på sjön. När han gör det i våra liv blir allt förvandlat.

Efteråt frågade han lärjungarna: "Varför är ni så rädda? Har ni ännu ingen tro?" Frukten hade gripit tag i dem. Frågan är om de vid den tidpunkten ens hade fattat vem Jesus var. De blev förskräckta och undrade! "Vem är denne man? Både vinden och sjön lyder honom."

När Jesus dog på Golgata kors bröt han det ondas makt i en människas liv.

Forts. sid. 16

ordet och vår tro

70 år i Babel?

Fråga:

Jag vänder mig här i förtroende till "Ordet och vår tro" med förhoppningen om svar på följande bibelfråga.

Mellan vilka år räknas den babyloniska fångenskapen och Jerusalems ödeläggande? Bibeln säger, att landet låg öde i sjuttio år (2 Krön. 36:21). Vanligen räknas Jerusalems och Judas undergång till år 586 f. Kr. Efter 70 år skulle Herren uppväcka Kores' ande, samt hemsöka konungen i Babel (Esra 1:1, Jer. 25:12). Man fastställer år 539 f. Kr. för Babels fall, samt år 537 som året för Kores (Cyrus) påbud om fångenskapens upphörande. Enligt nämnda uppgifter kommer de 70 åren i kläm. 70 år draget från 586 utvisar år 516 istället för 537 f. Kr? Hur kan detta förklaras?

Tacksam för svar

Svar:

Rotprofetian till detta spörsmål är profeten Jeremias ord i kap 25; verserna 11 och 12. "Ja, hela detta land skall bli ödelagt och förrött, och dessa folk skola vara Babels konung underdåniga i sjuttio år. Men när de sjuttio åren äro till ända, skall jag hemsöka konungen i Babel och folket där för deras missgärningar, säger Herren, och hemsöka kaldéernas land och göra det till en ödemark för evärdlig tid."

Under 600- och 700-talen var både Juda och Israel ansatta av krig och intriger från de dåtida världsrikerna Egypten och Assyrien. Vid flertal tillfällen läser vi i Bibeln hur de israeliska och judiska konungarna fick ge tribut till dessa rikens konungar. Så var det Sargon II (Assyrien) som erövrade Samaria år 722 f. Kr. (2 Kon. 17:5—7) och den judiske konungen Manasse som blev slagen i bojor av den assyriske konungen Assurbanipal (668—630) (2 Krön. 33:11).

Helt uppenbart var Juda rike underställt de assyriska konungarna. När därför den babyloniske konungen Nabopolassar och medierna Kyaxerses år 612 f.Kr. intog den assyriska huvudstaden Nineve, kom också därmed Juda rike under babyloniskt herravälde. Det babyloniska världsriket krossades år 539 f.Kr. av persiens konung Kyros, allt enligt Jeremia ord (Jer. 25:12). Vi räknar: 612 — 539 = 73 år. Bibeln tycks inte stämma. Så är det naturligtvis inte, ty under tre år, nämligen 608—605 f.Kr. stod Juda under Farao Neko från Egypten. Neko besegrades emellertid av Nebukadnessar år 605 f.Kr. vid slaget vid Karkemis, och vi ser hur Jeremia ord går i exakt uppfyllelse. Juda blev Babel underdånigt i sjuttio år.

Men Jeremia profetia betyder även något annat. Enl. Dan. 9:2 heter det att Herren ville låta sjuttio år gå till ända, medan Jerusalem låg öde. Då kan vi inte räkna som tidigare, utan då måste vi räkna från det år då Salomos tempel och Jerusalem i grund blev förstört, nämligen 586 f.Kr., under Nebukadnessars tredje offensiv mot staden, till dess det andra templet stod färdigt. Detta skedde i Darejaves I:s sjätte reg. år (521—486) d. v. s. 516 f. Kr. Jeremia ord visade sig ha en tvåfaldig innebörd, såsom de flesta bibelprofetior har.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Utanför lägret!

Ett personligt vittnesbörd

När jag gång efter annan hör talet om att vi ska stå kvar i våra församlingar för att där sprida väckelse, går mina tankar tillbaka i tiden till 1962. Min hustru och jag tillhörde då en pingstförsamling. Vi bad till Jesus att han skulle låta oss uppleva förnyelse både för oss och församlingen. Men allt såg hopplöst ut. Så bröts jag ner av sjukdom, hjärtat var slut enligt läkarutlåtande. Jag måste sälja mitt jordbruk, jag stod frågande inför framtiden, men då hände något som förändrade mitt och min hustrus andliga liv.

Jag fick tag på en bok med titeln: "Jesus botar dig", och eftersom jag läste föddes tro på he'brägdagörelse för mig. Jag slog upp min bibel och läste och jämförde citerade bibelrum. Jag kastade all medicin jag fått och beslöt att tro på Jesu löften, och ära vare Herrens underbara namn, jag blev frisk genom tron. Jag fick uppleva psalmistens ord i Ps. 107: "Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från graven."

Samtidigt som detta hände, fick vi höra ryktet om en väckelse som börjat sprida sig i Örebro-trakten. Vår pastor ville förringa denna företeelse, men så kom det mycket omdiskuterade TV-programmet

om Maranathamötet i Stockholm, med den gråtande lilla flickan som så många ömkade sig över. Jag blir påmind om ett bibelrum när jag tänker på detta. Luk. 23: 28 "Då vände Jesus sig om till dem och sade: 'I Jerusalems döttrar, gråten icke över mig, utan gråten över eder själva och över edra barn'".

När vi såg och hörde vittnesbörden och sången, förnam vi i våra hjärtan att vi var ett med detta folk. Så fick vi uppleva vårt första möte med maranatafolket vid Sandöbron 1964. Vi upplevde en underbar förnyelse när vi lyssnade till det frigörande budskapet. Skulle någon då föreslagit oss att stanna i den församling vi tillhörde för att föra denna väckelse in där, hade vi säkert fått möta samma förakt och förtal som vi senare fått möta. Men trots allt har vi fått uppleva Herrens hjälp och ledning under alla dessa år. Vår bön är att vi ska få vara till välsignelse den tid vi har kvar innan Jesus kommer. Gal. 5: 1: "För att vi skola vara fria har Kristus frigjort oss. Stån därför fasta och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder."

Maranata!

Victor Nyström
Härnösand

FRUKTA EJ... forts fr. sid 15

All vår synd och sjukdom har han burit, det är bibelns budskap. Jesus har all makt. Han har alla möjligheter att förändra din livssituation. Tänk på det du som känner dig plågad och sargad. Om vågorna än går skyhöga måste de lägga sig till ro på Jesu befallning. Jesus bryr

sig om dig och han kommer inte att låta dig gå under. Det finns ingen storm som inte han kan stilla. "Vem är denne man?" Han är Gudasonen som har all makt i himmel och på jord. Han är Frälsaren som alltid är närvarande i ditt liv.

Mid- natt

*Midnattsmörkret sänker sig
Över världen all.*

*Redo står nu Lammets brud,
Jesus komma skall.*

*Skyn skall brista, mänskors barn
Skådar Jesus Krist.*

*Han, som många väntat på
Kommit har till sist.*

*Överallt man frågar då:
Säg, vad har väl skett?*

*Kära vänner borta är,
Ingen har dem sett.*

*Jo, de flyttat hem till Gud,
Ifrån jordens kval,*

*De som mottog Jesus Krist,
När de gjort sitt val.*

Jubel uti himlen hörs,

Brudeskarans sång,

*Gyllne harposträngar rörs
Evigheten lång.*

*Men på jordens mörka rund,
står en skara kvar.*

*De på kallelsen sa nej,
När de sökt var.*

*O min vän, vad blir ditt svar,
Vill du följa med?*

*Öppna då för Jesus nu,
Ställ dig i vårt led.*

*Ty den dagen snart är här,
Då vi flyttar hem,*

*Till det underbara land,
Som är himmelen.*

Av Åke Andersson.

Bli kommissionär 1974

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?
Vi har alla anhängare, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.
Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.:/.....

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

Välkommen till

KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● LÄSRUMMET:

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● BANDOTEKET:

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranatomöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm ☎Centralen
Tel. 08/21 03 54

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. (växel) 08/80 29 35
efter växelns stängning 80 29 39

GAMLA BRO, servering
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Ett ord på vägen . . .
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1974

*OBS nytt telefonnr
till Gamla Bro-huset (växel) 08/23 52 30*

Nu är 1974 års LUNA-gitarr här!

KVALITETS-LUNA LG-80 GITARREN

är en förbättrad LG-70 med snyggare design och samma klara distinkta ljud.

Vi säljer den för **330:—** inkl. moms med ett hårt konstläderetui (värt över 150:—) och 3 års garanti. (Det är hälften av det marknadsmässiga priset.)

Välkommen att provspela i vår butik eller beställ direkt från: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm 1. Tel. 08/21 03 54.

7

ANGELÄGNA BÖCKER

- ① **TORTERAD FÖR KRISTI SKULL.** Av Richard Wurmbrand. Ett vittnesbörd om den underjordiska kyrkan bakom järnridån och dess lidanden. 60:de tusendet.
Pris kr 8:25 (inkl. moms)
- ② **VAR ÄR DE DÖDA? BIBELN GER SVARET.** Av Karl G. Sabiers. Boken vederlägger också olika villfarande läror i detta ämne! En så utförlig, tydlig och upplysande framställning i ämnet finns inte.
Pris kr 10:60 (inkl. moms)
- ③ **SPIRITISMEN I BIBELNS LJUS.** Av J. Naylor. Bevismaterial från spiritismens egna skrifter och mest kända ledare läggs fram i bibeln ljus. En verkligt högaktuell bok.
Pris kr 9:75 (inkl. moms)
- ④ **KORSET OCH STILETTEN.** Av David Wilkerson. Narkotikaproblemet och dess lösning tas upp med praktiska exempel från Teen Challenge i New York. En kristen bestseller som gått ut i flera miljoner exemplar på många olika språk.
Pris kr 10:60 (inkl. moms)
- ⑤ **SJÄLSÄNGEST OCH VÄGEN TILL BEFRIELSE.** Av Eric G. Lindblom. Det är en erfaren förkunnare och själavårdare som talar med insikt och allvar, och vad han har att säga blir helt säkert till välsignelse och vägledning för varje läsare.
Pris kr 15:90 (inkl. moms) inb.
- ⑥ **SJÄLAVINNANDETS ELD.** Av John R. Rice. Boken värmer hjärtat så man känner nöd och ansvar inför den förlorade världen och blir en aktiv själavinnare.
Pris kr 7:65 (inkl. moms)
- ⑦ **PÅ KNÄ FÖR GUD.** Av "en onämnd kristen". Behandlar något av det betydelsefullaste i en kristen människas liv — *bönen*. Den skiljer sig i viss mån från andra böcker i samma ämne genom den kärleksfulla, icke dömande ande som präglar hela framställningen. Det ligger något av balsam för själen i varje kapitel.
Pris kr 9:75 (inkl. moms)

klipp här

Vi erbjuder Dej tre alternativ med möjlighet till 40% rabatt

(Ringa in bokstaven till det alternativ Du väljer)

A Enstaka exemplar	B En av varje (40 % rabatt)	C Tio av någon (40 % rabatt)
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 1 8:25	10 st
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 2 10:60	 a kr = kr
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 3 9:75	—40 % rabatt kr
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 4 10:60	Summa kr
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 5 15:90	
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 6 7:65	
.....st.....å.....kr	1 st Bok nr 7 9:75	
.....st.....å.....kr	72:50	
Summa kr	—40 % rabatt 29:00	
	Summa kr 43:50	

Ditt namn:

Din adress:

Postnummer: Postadress:

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm Tel. 08/21 03 54

Korset

är den största gåvan

Jesus kom till de från Eden förvisade. Han kom till dem som trampade den förbannade marken. Han kom till den jord som döpts i vatten. Han kom till himlatorsbyggarna. Han kom till de fångna. Han kom till ökenvandrarerna. Han kom till de bosatta. Han kom till tiggare och slagna. Han kom till vandrare och pilgrimer. Han kom till krigsmän och vandaler. Han kom till kamelsväljarna. Han kom också till dem som visste som kvinnan vid brunnen; "Jag vet att Messias skall komma, han som ock kallas Kristus, när han kommer, skall han förkunna oss allt."

Jesus var Ordet. Ordet sände honom för att uppenbara Guds rättfärdighet. Han hade en monumental uppgift. Han kom till den sargade kunskapens plan. Han kom till den jord där döden var herre. Han kom till den jord där ordets herrar stängt livets portar för människorna.

Jesus kom för att uppenbara vägen in bakom Ordets murar. "Himmelriket är nära", sade Johannes. Ty vägen in i Ordet skulle öppnas för människorna. Ja, vägen till livets träd skulle öppnas. Men det skulle ske på ett sätt som uteslöt varje form av bedrägeri och svek från människans sida.

Detta Ord som är liv, vad är det? Det är Guds Ord som när det göres föds till liv i människor. Men också det Ord som är oöverstiglig mur för den sargade kunskapens människa.

Därför att vägen in i Ordet är totalt egenartad och ett underbart tecken på Guds visdom. Har du börjat på den vägen, kan du inte vända om, inte heller kan du gå på den med ett ben, inte heller kan du någonsin under din vandring gå utanför muren och slå läger vid

rogivande vatten.

Vandringsman, vad är det för väg du vandrar? Jesu väg är en väg bort från dig själv till Honom. Men här finns Ordets murar. Att lyssna går bra, att läsa går bra, att bedja går också bra. Men att offra sig själv: att låta jaget bära korset, att förneka jaget. Där finns klyftan, muren, bråddjupet.

Och här hittar vi vandringsmän och vandringsmän och vandringsmän. De som vandrar vid murkrönet. Som stannade vid bråddjupet. Men det är också de som tog Ordets språng.

Men skulle då jagets katastrof inte vara uppenbarad för människor? Eller har den kristenhet, som vandrar vid murkrönet, så förvanskat korsets eldprov, att jaget gjort korset till en räddningsflotte på Ordets hav?

Tror du på jaget? Tror du att det bor något gott i jaget? Skulle inte jaget, som förfalskat rättfärdigheten, som förfalskat Ordet, som förfalskat Jesus, som förfalskat bönen, också kunna förfalska detta kors som skiljer liv från död?

Naturligtvis är jaget kapabelt till det. Naturligtvis är människan tillräckligt sinnrik för att åstadkomma det. Kan du se bilden: jaget klamrade sig fast på en rankig flotte på Ordets stormpiskade, eviga hav? — Men det är ju dåraktigt, utbrister du. Javisst, det är dåraktigt att sätta sig upp emot Gud.

Tidens bedrägeri är det största som historien någonsin skådat. I korsets tid gjorde kristenheten korset till en karamell. Hur är det möjligt? Detta omutliga kors som sopar bort alla teorier och ställer människan inför sann verklighet, det har bäddats in av tidens ord

och blivit ett balsam för den avfälliga kristenheten.

Hur är det möjligt? Tidens ande transporterar en föraktlig karamell över jorden. Det kallas för kors.

Ja, det är möjligt detta globala bedrägeri, därför att korsets väg till sann kunskap är spärrad. Spärrad av murkrönets folk som talar tidens smekande modeord.

Men vad är kors för den som inte vill följa? Vad är Guds Ord för den som endast lyssnar? Det är ord som beskriver och talar, men det leder inte till kunskap. Ordet bildar murar. Tidens ordfabrikanter tar sig inte innanför dem.

Vad är kors för den som stannar vid bråddjupet? Vad är kors för den som inte ger det sista som var det största?

Korsets kunskap är den största gåva Gud gett människan. Där finns allt samlat: Kristi kärlek, Kristi tro, Kristi kunskap. Där finns allt samlat i honom som sammanfattar allt i himmelen och på jorden.

Men på vägen till den sanna kunskapen står Kristi kors. Det släpper inte förbi jaget. Jaget måste dö vid foten av livets tron.

Är vi andliga människor? Är skriften uppenbarad för oss. Korsets människor talar Andens språk. Korsets människor är Kristusklippor i tiden som mejslats ut av Jesus själv.

I vilken mån är vi levande? Vi är levande om denna världens vanda, plåga och vrede, denna världens ångest och lidande, får skölja genom oss och brytas mot Kristusklippan i oss.

Detta världens gatlopp mot oss, rännstenarnas samlade flod som krossas mot Kristus i oss, det är vårt liv och vår Kristusvandring. *BjB*

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Påskan -74

i Stockholm

11-15 april

Vi samlas omkring vår uppståndne Frälsare, ordets och bordets gemenskap i en lång helgs festlig samvaro för den högtidsfirande församlingen på Johannelund och Gamla Bro.

Hela påskveckan pågår en skolungdomsvecka på Johannelund. En angelägen vecka för ungdom i alla åldrar.

Vittnen från hela landet medverkar:

Arne Imsen, Axel R Olsson, Yngve Stenfeldt, Kenneth Karlsson, Sven-Åke Asplund, Folke Jakobsson, Jan-Egil Hatsahl samt församlingens vittnen och äldste bröder.

JOHANNELUND

Missionsvägen 24
Traneberg T ALVIK

GAMLA BRO

Gamla Brogatan 27
T Centralen